

gen får inte försvagas. Nordiska rådet bygger på ett starkt parlamentarikerinflytande. Rådets möjligheter att påverka utvecklingen och dra upp riktlinjer för det utvidgade samarbetet måste säkras. Det gäller inte minst i fråga om fondförvaltningen och finansieringssamarbetets inriktning. I dessa principfrågor har vi i alla Nordens länder parlamentariska traditioner som det finns anledning att slå vakt om.“

Korvald vil begrænse administrationens voksende indflydelse.

Det norske Kristeligt Folkepartis parlamentariske fører Lars Korvald fandt de foreslåede Nordek-organer „rimelige og nødvendige for å virkeliggjøre avtalen“. Han var enig med Cassel i, at „de nordiske folk neppe er modne til å kunne godta ordninger av overnasjonal karakter.“ Men det lå i sagens natur, at „Nordisk Råd under en Nordek-avtale vil få større betydning enn i dag gjennom sine opinionsytringer og sine rekommandasjoner også til ministerrådet“. Han anså det for riktig, at Organisationskomiteen søgte å styrke den nordiske parlamentarikerforsamling. „I Nordek-avtalen er det innebygd en utvikling hvor administrasjonen kan få økt myndighet på bekostning av de folkevalgte organer. Dette bør vi søke å motvirke ved at styrke Nordisk Råds innflytelse.“

En finsk røst:

Det bureaukratiske apparat må ikke hindre parlamentarisk kontrol.

Også fra finsk side kommenterades de forskjellige institusjonsforslag. Statsminister Koivisto fandt, at Organisationskomiteens forslag „utgör ett viktigt led i den organisatoriska upprustning det nordiska samarbetet är i behov av.“ Hans socialdemokratiske partifølge, rådets finske vicepresident Eino Sirén erklærade, at det for parlamentarikerne i Nordisk Råd er „av den största betydelse att den organisationsform man väljer inte betyder en rent byråkratisk apparat som förhindrar parlamentarisk insyn.“ Ligesom andre talere anså han Organisationskomiteens forslag for „en minimiløsning“, og at Nordisk Råds ret til at blive hørt „bör kunna ytterligare understrykas“. For ikke at sinke utformningen af Nordek-traktaten ville han dog acceptere komiteens forslag.

Bratteli om den levende og positive nordiske folkeopinion.

Under generaldebatten berørte flere af talerne de kræfter, som trods alt havde gjort det muligt at overvinde de store hindringer for Nordek-planens udformning. Bratteli havde gjort visse værdifulde erfaringer under de sidste to års forhandlinger:

„Den vigtigste er vel den klare manifestation av at det nordiske samarbeide har en bred og dyp appell til de store folkegrupper i alle de nordiske land. Jeg tror det er riktig å si at uten denne levende og positive folkeopinion hadde det i dag neppe foreligget et ferdig utkast til traktat.“

Vi som har fulgt saken på nært hold, har jo stadig opplevd både tvilrådighet og ubestluttomhet. Men hver gang det syntes å være fare for at forhandlingene skulle kjøre seg fast, har en bred folkemening på forskjellig vis gjort seg følbare, og har satt arbeidet igang igjen.

De store fagorganisations indsats.

Jeg vil i denne sammenheng spesielt nevne de store fagorganisasjoner. De har hele tiden stått klippefast, også i de stunder da andre vaklet. De har klart sin del av æren for at det har vært mulig å føre disse forhandlingar fram. Gjennom sine store nordiske konferanser har de faglige organisasjoner gitt sterke og vel begrunnede bidrag til å føre forhandlingene fram til det resultat som nå foreligger.

Nordisk Råds miljøskabende virksomhed.

I denne situasjon kan det imidlertid være berettiget også å nevne Nordisk Råd og dets utvalg og etter hvert mangesidige virksomhet. Virkningene av dette kan avleses på to hovedfelter. Det ene er resultatene i tiltak som gjelder de mange detaljsaker: Det andre feltet er Nordisk Råds økende medvirkning til å skape et miljø for nordisk vennskap, forståelse og samarbeidsvilje... Denne rådets miljøskapende virksomhet er en viktig forutsetning for at det kan lykkes å føre fram såpass kompliserte forhandlinger som dem der har formet det foreliggende utkast til traktat.“

Det personlige moments betydning.

De temaer, Bratteli her hadde slået an, led også i en rekke af de øvrige taler. Bertil Ohlin mindede om „den vikt som måste till-